Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/1763

z dnia 1 października 2015 r.

dotycząca środków ograniczających w związku z sytuacją w Burundi

(Dz.U. L 257 z 2.10.2015, s. 37)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja Rady (WPZiB) 2016/1745 z dnia 29 września 2016 r.	L 264	29	30.9.2016
►M2	Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1933 z dnia 23 października 2017 r.	L 273	9	24.10.2017
►M3	Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1612 z dnia 25 października 2018 r.	L 268	49	26.10.2018
►M4	Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1788 z dnia 24 października 2019 r.	L 272	147	25.10.2019
►M5	Decyzja Rady (WPZiB) 2020/1585 z dnia 29 października 2020 r.	L 362	27	30.10.2020

sprostowane przez:

►C1	Sprostowanie, Dz.U. L 8 z 10.1.2019, s. 38 (2018/1612)

▼B

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/1763

z dnia 1 października 2015 r.

dotycząca środków ograniczających w związku z sytuacją w Burundi

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do uniemożliwienia wjazdu na ich terytoria lub tranzytu przez te terytoria:

a) osób fizycznych podważających demokrację lub utrudniających poszukiwanie rozwiązania politycznego w Burundi, między innymi przez akty przemocy, represje lub podżeganie do przemocy;

b) osób fizycznych biorących udział w planowaniu czynów naruszających międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, stosownie do przypadku, lub stanowiących poważne złamanie praw człowieka, kierujących popełnianiem takich czynów lub dopuszczających się popełnienia takich czynów, w Burundi; oraz

c) osób fizycznych powiązanych z osobami, o których mowa w lit. a) i b),

wymienionych w wykazie w załączniku.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na jego terytorium.

3. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami z zakresu prawa międzynarodowego, a mianowicie:

a) jest państwem goszczącym międzynarodową organizację międzyrządową;

b) jest państwem goszczącym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub odbywającą się pod jej auspicjami;

c) na mocy umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub

d) na podstawie Traktatu pojednawczego (Traktat laterański) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

4. Uznaje się, że ust. 3 ma również zastosowanie w przypadkach, w których państwo członkowskie jest krajem goszczącym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

5. Rada jest należycie informowana o wszystkich przypadkach przyznania przez państwo członkowskie zwolnienia na podstawie ust. 3 lub 4.

6. Państwa członkowskie mogą przyznawać zwolnienia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1, w przypadkach gdy podróż jest uzasadniona pilnymi względami humanitarnymi lub koniecznością wzięcia udziału w posiedzeniach międzyrządowych i posiedzeniach, które

▼B

Unia Europejska wspiera lub których jest gospodarzem, lub posiedzeniach, których gospodarzem jest państwo członkowskie przewodniczące pracom OBWE, podczas których prowadzony jest dialog polityczny propagujący w sposób bezpośredni cele polityczne środków ograniczających, w tym demokrację, prawa człowieka i praworządność w Burundi.

7. Państwo członkowskie, które zamierza przyznać zwolnienia, o których mowa w ust. 6, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uznaje się za przyznane, o ile jeden lub większa liczba członków Rady nie wniesie pisemnego sprzeciwu w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. Jeżeli jeden lub większa liczba członków Rady wniesie sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może postanowić o przyznaniu zaproponowanego wyłączenia.

8. W przypadkach, gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6 lub 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub tranzyt przez to terytorium osób wymienionych w wykazie w załączniku, zezwolenie bezwzględnie ogranicza się do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których bezpośrednio dotyczy.

Artykuł 2

1. Zamraża się wszystkie środki pieniężne i zasoby gospodarcze należące do, będące własnością, w posiadaniu lub znajdujące się pod kontrolą:

a) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, podważających demokrację lub utrudniających poszukiwanie rozwiązania politycznego w Burundi, między innymi przez akty przemocy, represje lub podżeganie do przemocy;

b) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów biorących udział w planowaniu czynów naruszających międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, stosownie do przypadku, lub stanowiących poważne złamanie praw człowieka, kierujących popełnianiem takich czynów lub dopuszczających się popełnienia takich czynów, w Burundi; oraz

c) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów powiązanych z osobami, podmiotami lub organami, o których mowa w lit. a) i b),

wymienionych w wykazie w załączniku.

2. Nie udostępnia się osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w wykazie w załączniku, ani też na ich rzecz, bezpośrednio lub pośrednio, żadnych środków pieniężnych ani zasobów gospodarczych.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na zwolnienie niektórych zamrożonych środków pieniężnych lub zasobów gospodarczych bądź na udostępnienie ich na warunkach, jakie uzna za stosowne, po ustaleniu, że dane środki pieniężne lub zasoby gospodarcze są:

a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, wymienionych w wykazie w załączniku oraz członków rodzin takich osób fizycznych pozostających na ich utrzymaniu, w tym do zapłacenia za żywność, leki i leczenie oraz uiszczenia podatków, składek ubezpieczeniowych, opłat z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego i opłat za usługi użyteczności publicznej;

▼B

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrot poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków pieniężnych lub zasobów gospodarczych; lub

d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję, co najmniej dwa tygodnie przed wydaniem zezwolenia, o powodach, dla których uważa, że należy wydać specjalne zezwolenie.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie niniejszego ustępu.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na zwolnienie niektórych zamrożonych środków pieniężnych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

a) środki pieniężne lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed datą umieszczenia w wykazie w załączniku osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w ust. 1, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonalnego w danym państwie członkowskim, przed tą datą lub po tej dacie;

b) środki pieniężne lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób, którym takie roszczenia przysługują;

c) orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w wykazie w załączniku; oraz

d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu.

5. Ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, umieszczonym w wykazie w załączniku, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy zawartej przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w tym wykazie, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w ust. 1.

▼B

6. Ust. 2 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:

a) odsetek lub innych dochodów na tych rachunkach;

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w ust. 1 i 2; lub

c) płatności należnych z tytułu orzeczeń sądowych, decyzji administracyjnych lub orzeczeń arbitrażowych wydanych w Unii lub wykonalnych w danym państwie członkowskim,

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w ust. 1.

Artykuł 3

1. Rada, stanowiąc na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, sporządza i dokonuje zmian wykazu znajdującego się w załączniku.

2. Rada przekazuje decyzję, o której mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie fizycznej lub prawnej, danemu podmiotowi lub danemu organowi bezpośrednio – jeżeli adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi przedstawienie uwag.

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w ust. 1, i informuje o tym daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub dany organ.

Artykuł 4

1. Załącznik zawiera powody umieszczenia w wykazie osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1.

2. Załącznik zawiera również, w przypadku gdy są dostępne, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – jeśli jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do osób prawnych, podmiotów lub organów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

▼M4

Artykuł 4a

1. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą przetwarzać dane osobowe w celu wykonywania swoich zadań wynikających z niniejszej decyzji, w szczególności:

a) jeśli chodzi o Radę: przygotowanie i wprowadzanie zmian do załącznika;

▼M4

b) jeśli chodzi o Wysokiego Przedstawiciela: przygotowanie zmian do załącznika.

2. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą w stosownych przypadkach przetwarzać odpowiednie dane dotyczące przestępstw popełnionych przez osoby fizyczne wymienione w wykazie, wyroków skazujących za przestępstwa dotyczących takich osób lub środków bezpieczeństwa dotyczących takich osób, jedynie w zakresie, w jakim przetwarzanie to jest niezbędne do przygotowania załącznika.

3. Do celów niniejszej decyzji Rada i Wysoki Przedstawiciel są wyznaczeni jako „administratorzy danych" w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ([1]) w celu zapewnienia, aby zainteresowane osoby fizyczne mogły wykonywać swoje prawa zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.

▼B

Artykuł 5

W celu maksymalizacji oddziaływania środków przewidzianych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających podobnych do tych przewidzianych w niniejszej decyzji.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼M5

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 października 2021 r.

▼B

Niniejsza decyzja jest przedmiotem stałych przeglądów. Może ona być przedłużana lub zmieniana, w stosownych przypadkach, jeżeli Rada uzna, że cele niniejszej decyzji nie zostały osiągnięte.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

▼B

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 1 i 2

		Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie
▼M5	1.	Godefroid BIZIMANA	Płeć: Mężczyzna Data urodzenia: 23.4.1968 Miejsce urodzenia: Nyagaseke, Mabayi, Cibitoke Obywatelstwo Burundi. Numer paszportu: DP0001520	Osoba zajmująca się działaniami Biura Administracji Prezydenta (Chargé de missions de la Présidence) i były zastępca dyrektora generalnego policji państwowej. W dniu 31 grudnia 2019 r. Godefroid Bizimana został awansowany na stanowisko komendanta głównego Policji. Odpowiedzialny za podważanie demokracji przez podejmowanie decyzji operacyjnych, które doprowadziły do nieproporcjonalnego użycia siły oraz brutalnego tłumienia pokojowych demonstracji, które rozpoczęły się w dniu 26 kwietnia 2015 r., po ogłoszeniu kandydatury Pierre'a Nkurunzizy na urząd prezydenta.
	2.	Gervais NDIRAKOBUCA alias NDAKUGARIKA	Płeć: mężczyzna Data urodzenia: 1.8.1970 Obywatelstwo Burundi. Numer paszportu: DP0000761	Od czerwca 2020 r. sprawuje funkcję ministra spraw wewnętrznych, rozwoju społeczności i bezpieczeństwa publicznego. Były dyrektor Biura Administracji Prezydenta (Présidence) odpowiedzialny za kwestie związane z policją państwową w okresie od maja 2013 r. do listopada 2019 r. i były dyrektor generalny Krajowej Służby Wywiadowczej w okresie od listopada 2019 r. do czerwca 2020 r. Odpowiedzialny za utrudnianie poszukiwania rozwiązania politycznego w Burundi; czynił to, wydając instrukcje, które doprowadziły do nieproporcjonalnego użycia siły, aktów przemocy, represji i naruszeń międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka wobec osób protestujących, które protestowały począwszy od 26 kwietnia 2015 r., po ogłoszeniu kandydatury Pierre'a Nkurunzizy na urząd prezydenta, w tym 26, 27 i 28 kwietnia 2015 r. w dzielnicach Nyakabiga i Musaga w Bużumburze.
▼M3	3.	►C1 Mathias-Joseph NIYONZIMA ◄ alias KAZUNGU	Data urodzenia: 6.3.1956 r.; 2.1.1967 r. Miejsce urodzenia: Gmina Kanyosha, Mubimbi, prowincja Bużumbura, Burundi Numer rejestracji (SNR): O/00064 Obywatelstwo Burundi. Nr paszportu: OP0053090	Urzędnik państwowych służb wywiadowczych. Odpowiedzialny za utrudnianie poszukiwania rozwiązania politycznego w Burundi, czynił to, podżegając do przemocy i aktów represji podczas demonstracji, które rozpoczęły się dnia 26 kwietnia 2015 r., po ogłoszeniu kandydatury Pierre'a Nkurunzizy na urząd prezydenta. Odpowiedzialny za wspomaganie szkolenia, koordynowania i uzbrojenia bojówek paramilitarnych Imbonerakure – również poza Burundi – które są odpowiedzialne za akty przemocy, represji i poważne łamanie praw człowieka w Burundi.
▼B	4.	Léonard NGENDAKUMANA	Data urodzenia: 24.11.1968 r. Obywatelstwo Burundi. Nr paszportu: DP0000885	Były „Chargé de Missions de la Présidence" i były generał wojskowy. Odpowiedzialny za utrudnianie poszukiwania rozwiązania politycznego w Burundi; czynił to, uczestnicząc w próbie zamachu stanu dnia 13 maja 2015 r. w celu obalenia rządu Burundi. Odpowiedzialny za akty przemocy – ataki z użyciem granatów – popełniane w Burundi, jak również za podżeganie do przemocy. Generał Léonard Ngendakumana publicznie wspierał przemoc jako sposób na osiągniecie celów politycznych.